

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI és VEGYES TARTALMU MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenként kétszer: vasárnap és esütőrtökön.

Hirdetések és előfizetések félévetnek s egyes számok kaphatók helyben: Muzsik és Partics könyv- és nyomdájában, Schön Adolf könyvkereskedésében, Hay Sándor dohánytöszdájében, valamint hirdetések s nyilttéri közlemények ugy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban. — Egy szám 10 kr.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.	
helyben háshoz rendva:	
Egész évre	8 frt.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „
vidékre postán küldve:	
Egész évre	9 frt. — kr.
Fél évre	4 „ 50 kr.
Negyed évre 2 „	25 kr.
Néptanítóknek helyben:	
Egész évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „
Negyed évre	1 „ 50 „
Néptanítóknek vidéken:	
Egész évre	7 frt. — kr.
Fél évre	3 „ 50 „
Negyed évre	1 „ 75 „

Szerkesztési iroda és kiadóhivatal:
Sötét s csendes utca sarkán, Hofneder-féle házban, hová minden a lap szellemi részét illető közlemény, az előfizetések és hirdetések is küldendők.
Bérmunkálatok levélkének megadotnak el. Kéziratok nem adnak vissza.

Szerkesztővel értekezhetni: d. e. 11 órától 12-ig és d. n. 3-tól 5 óráig.

Feltámadás napján.

Magasztos ünnepet ül a keresztény világ.

Az emberiség megváltójának feltámadása ünnepét!

Az örök igaz végtet szelid megnyugtató nyilván a feltámadásban; az a végzetlen vigasztalás, hogy: a legnehezebb küzdelem is elbukhatik, de nem örökre, mert kell hogy az eszme diadalmasan lépjen ki sírűregéből, s vakító fényével elűzze a homályt, melyben az előtétet rémei száguldoznak.

Krisztus, — a mi annyit jelent ma, hogy **felvilágosultság**, tövisszozoru, a mi annyit jelent ma, hogy **megdicősülés**, keresztfa, — a mi annyit jelent ma, hogy **halhatatlanság**, s feltámadás, a mi annyit jelent ma, hogy **mennyország**, — e négy eszme tör magának utat évezredek óta az emberiség történetében.

A **felvilágosultság fátyala** az, melyet a kor geniusa fölöttünk tart, a megdicősülés az, mely nagy szellemünk emléket körülövezi, a halhatatlanság az, melyért ma a század előharcosai síkra szállnak, s a menny, a sokszor elvitattot menny az, mely minden ember szívét előlti, mely mindenkié községbevonhatatlanul.

A feltámadás napja . . . ez a mi hitünk, bástyánk. . . . Kell, hogy le-

gyen a magyar nemzetnek is feltámadása. . . .

Ennek az annyiszor halálig elszárgatott, de soha meg nem tört nemzetnek, mely küzdelmeiért még soha sem aratta igazi jutalmát, — a békés jólétet. . . .

A feltámadás napja arra int, hogy bizzunk és reméljünk.

Valamint Krisztus urunkat fölszították, s mégis feltámadott, — ugy a magyar nemzet halálos eltompuksága is csak ideiglenes, melyből annál élet-erősebben fog feltámadni.

Krisztus túrelme az, mely a nemzet kintásra szerenti. E napon, mely sokkal inkább, mint bármikor éreznünk kell kitartásban nyilvánuló erőnket, éreznünk kell azt az erényt: várni, tűrni férfias nyugalommal.

A politikai láthatár immár éveken át sötét. A hajnal époly borongós, mint az alkonyat. Verőfényes úde napra nem számíthatunk. Egy óriási felhő, — a rossz s lelkiismeretlen kormányzat felhője borítja a napot. . . . Soká, — soká nem fog még kiderülni.

De jönni fog a feltámadás napja. A nemzet közérzületét mesterségesen elfojtani örökké nem lehet.

A feltámadás, sokakra nevezve az ébredés napja lesz.

Azok a kik fáradhatatlanul küzdenek az erőszakos uralomvágy ellen,

azok a feltámadás ünnepét fogják megélni, de a kik tudva támogatják a rosszat, tudva erősítik a kárhozottat, tudva növelik nemzetölő erejét. — azokra nézve az ébredés, a kiábrándulás napja lesz.

A koporsóban fekvő igazságügy — a megbénított közigazgatás várja újjászületését, támadása napját!

S az el fog jönni!
Tanu rá az emberiség e magasztos ünnepe, mely hitünkért szól.

A kiket megváltottak, — kell, hogy akadjon értük egy nemzeti megváltó, ki visszadja egy népek erőszakkal elragadott politikai jogait, mesterségesen elaltatott önértékét és sok dicső példából felénk sugárzó függetlenségét.

A kereszténység ünnepét ül. A feltámadás ünnepét. Valjon mikor fogja a magyar megélni feltámadása ünnepét?

A túrelmesség szent vallása adja meg rá a feleletet.

Még jöni fog, mert jöni kell
Egy jobb kor, mely után
Buzgó imádság epekez
Százerek ajakán.

Pósta recept.

Ha elérni a célt egyszerre reménylenők: az intéző körök határozott meggyőződésre kellene irányítani minden törekvő-sünket és hogy ezt tehessük — a pósta rablásokat és hűtlen kezelsékről statisztikai kimutatást kellene kimutatnunk. Mi azonban egyelőre a sajtó hivatásához mérten csak szerény véleményünknek adva kifejezést rá

mutatunk a bajra — megírva hozzá a receptet is.

Alig van ez időszereit az állannak intézménye, amely oly gyakori és mindig jogos panaszok hangzatosára okot adna, mint a pósta; e tekintve az egyesek panaszait azonban az okokat kísérő károk nagyobb részt az állam zsebeit ürítik és ép ez képezheti az általános csodálkozás tárgyát, hogy ép az állam az, mely tehetőség dacára a bajok orvoslására nem tesz a kiürített zsebekben tartja kezét, alkalmit adva ama látszat gyönyörködött élvezetere, hogy azok igenis telve vannak.

Hogy a posták oly gyakran kirabolatnak, meg hogy államosított postánál alkalmazott hivatalnokok, dacára méltányos hűzetésüknek a hivattal lelkiismeretlen hiúsággal kezelve, ott oly tömegesen — sikkasztanak, annak persze az állam oka nem lehet; — legalább feltétlenül nem; mert hisz gazemberek, vagy a rablás indító okát vehető elsőgenyedet sanáru helyzetben elősködő emberek az állam legerősebb vagy lelkiismeretesbe intezkedésé dacára is mindig voltak, vannak és lesznek, — de, hogy ahol a visszaeslek leggyakoribbak és hol az államnak — hogy úgy mondjuk — csak egy tolvonásba kerülne annak megakadályozása, ott az állam igenis mint a visszaeslekre egyik okot nyújtó — megérdemlene meg ama felteves hangzatosat is, hogy az a menthető mozdatoznak mellőzött ismerő tudatában — maga a bünpártoló.

A bajok főzöme a nem államosított fiók postákkal van, mit, hogy megvalljunk még keresztünk sem kell.

Lássuk hát miért?
Egy postámasternek havi fizetése a fiók állomásoknál 12 frt 50 król áll. Kérdem tehát, ha az ily berek fizetésű ury állásra a pályázatot kiírják, kik folyamodhatnak arra? — Oly emberek kiknek ez a — tekintetes címet magukkal hordó hivatal csak melleskeresetük. Képezne és így azok vagy zsebbe szillett bírnak, vagy egy néhány hirhelt biztosítási társaságok agynökei,

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

Temetőben.

Késő őszi delután van,
Temető, sírok közt járok,
Fejfáim a bus síroknak
Repkénykoszorú s virágok . . .

Késő őszi hervadás közt
A sírhalmokon tavasz van,
Hajh! itt oly piszár az élet,
Koszorúkban, virágozban.

Hanem míg a szívek égtek,
Mélyek most ott énegyesnek,
Akkor hagyta dűlni őket,
Fájdalomnak, kínoknak, vesznek.

Most, mikor már ott hamvadnak,
Jó virággal, milyen gúny ez,
Koszoru, öröm, virágok,
Mikor a szív már nem érez! . . .

Szöllösy Nina.*

* Korán elhunyt költőnknek szellemi hagyatékából közöljük ez eszmében s formában egyenlően szép költeményt, csak azt jegyezze meg, miképp a költő az ötvenes évek végén mint népszimléi énekesnő a mizkolci, veszprémi, győri és soproni közönségnek volt kedvencze, halála után pedig a költészet murrájá vette fel nevét a halhatatlanság közé, hátrahagyott gyönyörű költeményeire. Lesz alkalmunk ezek közül még többel is megismertetni olvasóinkat, irodalmunk egyik veterán bajnokja szíveségéből, ki az arcai sírkövein nyugvó fiatal költőnek szellemi hagyatékának letéteményese.

Szerk.

Reminiscentiák a szini ivadból.

MOTTO:

De mortuis nil nisi bene

Thalia temploma üres, elhagyott. Papjai és papnői, akik oltárain a lelkesedés és hazaszeretet tüzét élesztették, kiköltöztek belőle.

Ott hagyták a — most már puzta falakat, — ott a színpadot, a melyről számom estén át hirdették a hallgató közön segnek a szép, jó és nemes igéit. Ott hagyták a templomot, hogy máshol keressenek maguknak otthont. Fájó volt a búcsu, de egy remény vigasztalta őket, hogy „eljö még majd az az idő, amidőn viszontlátják a kedves áldozatkész zombori közönséget.”

Mert szó a mi szó, közönségünk sok tekintetben kritikus, de a hol áldozatról van szó, első helyen áll. Bizonyítják ezen körülményt az utóbbi napokban véghez vitt gyűtések, a melyeket a „szomszéd“ sietett rossz néven venni. De nem akarok itt dieshymust zengeni neked oh közönség! Csupán néhány szóban fogok megemlékezni a helyben működött színtársulatról s különösen a társulat azon tagjairól, akik nagyobb érdemeket szereztek a közönség mulattatása körül. De hát kin is kezdjem? Bajos dolog a sok jó között a legjobbat kikutatni. Abc. rendben meg éppen nem kezdhetem, mert akkor igaz, hogy nem volna harag, de akkor eljárásom nem mül-

tányos. Topp! meg van. A társulat nesztorán kezdem, az öreg Csaby bácsin, a ki jóságos mosolyával, őszinte beszédével, mindent megnyert. Igen ő megérdemli, hogy neve első helyen említessék, ha nem i annyira játéka, mint inkább egyéb érdeme miatt. Mert Csaby — az igaz — közönséru színesz, de régi direktor. — Egyik azoknak, akik midőn a színművészet meg szűk korlátok közt mozgott, küzde a közönyt és nyomorral igazgattak a mai viszonyokhoz aránylag kicsiny társulatot, a mely fölött a mai nagy társulatok bármelyikével. Neve különben nem ismeretlen Bácsmege nagyobb városainak közönsége előtt. Még kicsiny gyermek voltam, amidőn először látam őt a „Profetában” Leydeni János szerepében. Dörgő hangja még most sem változott, modora sem. Tagjaival szemben mindig méltányos volt, mint atya gyermekeivel, ugy bánt ő velük. Inkább éhezett, csak hogy azoknak kijusson a proportió. Ott is az atkozott „kerületi rendszer” tette tönkre. Olyan kerületet osztottak neki, ahol szűk volt a kereset, s így kénytelen volt társulatát felosztalni, ruhátrát, könyvtárát pedig eladni. „Így lesznek az első utolsókká.” De vigasztalja azon tudat, hogy nem az ő hibájából történt.

A második, a kiről Csaby után meg kell emlékezni Kuthyné, a társulat mamá-

ja. Ha valaki jól akart mulatni és nagyokat nevetni, eiment olyan előadásra, a melyben Kuthyne játszott a főszerepet s kaczaghatott a mennyit csak idegei elbírtak.

Tertius: Tiszai Desző a társulat komikus, a ki mindig tudott szellemes lenni. Nevettes volt főzeje, s azt el is érte. Egyszer mint herceg, mászor eszmadia inas, aztán komornyik stb. szerepében egyaránt nevetett. Távozását leginkább tájálja a karzati publicum. Veniamus ad fortissimum.

Kaczer Nina, a társulat naivája. Kedves színpadi jelenség, telve bájjal s kellemel. Játékával elragadja hallgatóit. Szép szemével hány szívet foszított meg nyugalmát? Ezekre a szemekre a bacsmai elragadtatás egyik legrágnansabb kinyomataként azt mondotta egy alkalommal valamely uri ember persze nem a legjózanabb állapotban: „Az — t — a szemének. Ne nezz rám a kisasszony.” Nem kereste a közönség kegyét, s még annak kedvenczévé lön.

Magánélete is olyan mint a színpadi. Visszavonulva színteremben élt, apro foglalatosságai közt. A közönség több ízben tündette ki, de ő csak szerényen, hozzá illő modorral fogadta.

Kaczer után ki is következhetnék más, mint Perlaki Gizella, a társulat drámai

csontokat hatták maradvékba. Erre aszongya az regimenez ur, hogy hat számár vagy omer hat mér nem harapant az Julba? Igaz a, de mikó ojan vad az husa mind az nyal pesnyé. A kaplar ur Füstös is aszongya, aki pejjt man előtem d-felirozott ott. És osztan azt gondújják, hogy hat bevött marógiának, — nem a, hanem aszonta, hogy niksz nucsege aó mars az ibungra. Emöütem, hanem a jó lsten ne vögye roz nven, de ippeg úgy esinatom mög az ibungot, mind mikó a csusza szájú tráikus zsidónak az Abris fíjút ehusángota jaz tanító ur Tor ma, oszt az nadragjába kireczkódótt.

Hanem mögis fogattam, hogy hat máskó még a maragyekot is mögösöm az Juliskáná, mög osztan ú bele is beleharapok, mer az eső egliszég.

Mos még csak azt irom, hogy tennap ahogy egreczrotok, hat elvetszöttem az pus-kánru jaz indubilczot, amiér a kapitan ur megstréfott két pongóve, azér is hat csak mihamszár gyűjék az a levél, mer máskép a szent innepek alatt jaz husvéti pirostójá-saimat az dunkliba öszöm mög.

Tisztötöm az Verka szeretömet, akit azt Joska bátyam, piczójom mög helyöttem az szent innepekben, és ha möj haza rükülok, akko möj én spriczulom mög, meg osztan viszök reki ujan pirostójást aki igazri börzönnye van foste.

Mos pejjt tisztötöm az eglisz atyafisázi, meg az eglisz rokonságot és boldog szent innepest keevának és ha möj kikönek az kis úbak, hat újak mög, mer az telvöbül az Sozer akarna el járt vonnyal edes zúd átokku úgyon.

Mos hat únyel tuzgyak jaz szömat, hat maradó az edes szölemek szerető magyaryé az az mánditában, és csak az Verka únyonal szerető úja.

K a t o n a M i h á k. h. infanterista, 4-te kompanyja.

U. i. Hogy az a két florint amit majd az edes apam süti az indubilczé valahogyan enge tevelögon az poszkizölta, hat tán legjobban vöna, ha tokasztanak az delegrancs udótra, ötét man csak nem löjje e senki fia, meg oszt ippeg be is érne jaz kaszar-ja únyaraba akkorára, amikor az regimenez-পর az komisz láblikat szentülí husvet hájja hasadásók, hogy jobban csúszák az pesnyé mellett, amitü jaz bakának csak a szaga jut ki.

Mihá.

Feloloz szerkesztö és kiadó-laputaladonos: **MOLNÁR GYULA.**

Nyilttér.

A „Gondüzo“

szépirodalmi hetilap

F. évi ápril hó elsejével harmadik évnegyedé-he lep és rövid tenállása óta, rendkívül dú-és változatos tartalmúval fogva oly pártolashnak örvend, mely az irodalom terén valóban páratlanul áll hazánkban.

A „Gondüzo“ erkölcsi nevelítő és lelket műveve érdekfeszítő és gondokat üző olvasmányival kimeríthetlen tárházat képez családok és egyesek számára.

Központi szerkesztö rakta a vialk számára. Becsben Apóth. az Bernhorzgyákta. Herzhöby Gyul. Neubau. Kaiserstrasse 90 Elso rakat Magyarorszag számára Becsben Toók József Gyógyszertészi krady-utca 12. Továbbá rakatnak a sávekóköz utyalat. Becsk I. C. Brenos. Pöcsöt Kovacs M. N. Bozsökök Monzer E. Lajos. Vertes L. Péterovari Bovalat. Szeged Kovacs. Barcsay C. Teneser-Altvay R. Zolner O. Steiner F. Werszál-Tudány O.

A „Gondüzo“ munkatársai: P. Szahmáry Karoly, T. Ilay Lajos, Komöcsy Jözef, Kiss Jözsef, Margitay Dezso, Mikszath Kalman, Szana Tamás, Tóth Endre, Vertesi Arnold, Kazár Emil, Ejszaki Karoly, Endródi Sándor, Balazs Sándor, Dalnady Gyözö, Prem Jözsef, Hentaller Lajos, Salkai Janos, Reviczky Gyula, Palágyi Lajos, Lovay Sándor, stb. stb.

A „Gondüzo“ továbbá megkezdte „grátnaköves aszöny“ Marlit E. világhírű regenyének közlését egyedül jogositott magyar fordításban, mely regeny egyszerre hat nyelven jelenik meg.

Végre pedig örvendő emilitük meg, hogy Jókai Mór és Beniczkyé Bija Lenke koszorús iroink igéretét bírjuk, hogy a „Gondüzo“ számára írni fognak, miáltal oly kellemes helyzetbe jutottunk, hogy hazánk irodalmi kitünösegei csoportosítunk lapunk körül.

A „Gondüzo“ megjelen minden vasárnap 3 1/2 ivnyi tartalommal és ára a bérmentes szötküddéssel együtt negyedevre csak 1 lrt 50 kr., félelvre 3 lrt.

Mutavány számmal mindenkinek szívesen szolgálunk ingy-n és bérmentve, ki e végett hozzáuk fordul.

Az előfizetési pénzek legzélszerűbben posta utalvánnyal a „Gondüzo“ kiadóhivatalhoz küldendök.

Székely Aladár a „Gondüzo“ kiadó tulajdonosa Budapestben dob-utca 14.

A bór új zománczát mindig megtartja.

József főherczeg
s a földmívelés, ipar- és kereskedelemügyminiszter és számos főúr, gazda és állatorvos a legnagyobb elism. rüssel tüntette ki

Nemencsek J. és társa
kizárólagosan szabadalmazott találmányait, u. m.:
fekete börkenöcs 1 kilós bádogdobozban 1 lrt 20 kr.,
sarga börkenöcs 1 kiló 1 lrt 60 kr.,
gephajtó szilkenöcs 1 kiló 1 lrt 40 kr.,
velencei kettös-börflakk 1 liter 3 lrt.,
börmosó-szappan 1 nagy darab 1 lrt.,
allat-gyógy és pata-kenöcs fél kiló 2 lrt.,
fekete viasz 1 nagy db 1 lrt., s a híres gyögyszerü Szultana növénysszappan 1 doboz 1 lrt.

Nemencsek J. és társa,
első magyar, kizárólag szabadalmazott fekete börkenöcs, börflakk, állat-gyógy- és pipere-szappan s gyógyvíny pipere-szappan gyáros.
♦ A fent kitétt találmányokból kisebb mennyiség is megrendelhető. ♦
Czím: Budapest, X. Kőbánya, Jászberényi ut. Lázárház.
Mintán igen sok visszacsücs történi arulnmal, figyelmeztetöm a n. a. köznösgöt, hogy egyedül a nálam rendelt és gyáramból küldött árúért vállalok felelösséget.

A bór teljesen vízhatlanná lesz.

Nem kell mindennap a cipöt tisztítani.
A cipöt nem zsírosítja el a ruha.

Az 1884-ik évi elszállítás **1,500,000** palaczk.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS

hazánk egyik legszénsavdúsabb **SAVANYUVIZE**

kitünö szolgálót tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bairában. Általában a víz mindazon köröknél kiváló figyelmet érdemel, melyekben a térservi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos foraktár **Édeskuty L.** m. kir. udv. szállítóházi, Budapestban.

Ugyiszintén kapható minden gyógyszer-tárban, fűszerkereskedésben és vendéglöben.

Zomborban kapható: Falcione Gusztav, Heindhofer Róbert, Hrabovszky és Sztrilich, Nikólis István és Weidinger S. és Zs. uraknál.

HERBANYI GYULA gyógyszertész: urnak Becsben.

Folkkerendül bizonyítottom önnek ezennel legmegyobb jómentet, hogy az ön által phospor-szavas mesz-vas-szörvével, környén asszimiláló tulajdonságúval s kitünö hatású mint fogva, növekedésben az önök egyéniségénél, egyéniségénél, a gyök-szavacsátan s ott a ló az élelyvél élet helyök elmozdítás szükséges, keményebb házradalom, de minden más vas-kezelésnél előbb tesszem. Elnövezéti 1884. jun. 17. KUNZ J. Gyök orvos.

Egy harcon a ki már hosszabb idő óta málborer s áknek ellöszödelim, hogy ha szömböcsögezem az ön vödelim s engem az ön kitünö mesz vas-szörvével teljesen helyreállított, megkört hogy számtala ö övengél utatvél melléti e kitünö orvosnögöböl hozzászék. Trüboloffe. 1874. máj. 30.

KNIRSCH ALAJOS.

Körem önt ismet ö övengél az ön kitünö mesz vas-szörvébed utatvél melléti kitüdelim meg kell övönek vallani, hogy ezen egyénységű valótlan kitünö szövelédelim töz-mundogy a köbögös mar teljesen öszon-terve s az ögél zuzandás teljesen elvályoltva van. St. Egel. Nürnberg, 1883. márc. 31-on. GRIEBER J. szövelédelim.

Egy övengél 1 lrt 25 kr., postán övengél-öve 20 kr. köböl.

Központi szerkesztö rakta a vialk számára. Becsben Apóth. az Bernhorzgyákta. Herzhöby Gyul. Neubau. Kaiserstrasse 90 Elso rakat Magyarorszag számára Becsben Toók József Gyógyszertészi krady-utca 12. Továbbá rakatnak a sávekóköz utyalat. Becsk I. C. Brenos. Pöcsöt Kovacs M. N. Bozsökök Monzer E. Lajos. Vertes L. Péterovari Bovalat. Szeged Kovacs. Barcsay C. Teneser-Altvay R. Zolner O. Steiner F. Werszál-Tudány O.

Tudóbajnál, sápkor- és vérszegénységnél.

alposphospor-savas mesz-vas-szörvével

eleredeti, helyronyított, hogy ezen készítmény mint első rendü gyógy-szörvéget jöhatáro az „alposphospor“ betegségeknél, Örvosilag megállapított hatások: 10 évtágy, övengés áom, a vér és övengés-erősítés emelkölés, a köbögös csillapítás, a nyálka feloldása, a köbögös inger, az ögél zuzandás, a kitüdelim-örvödelim, ártalmas testi erővel, s, gőgyűlés a tuberculosok fokozott elállás-áttal.

Elismegó iral. 20—15

Számos és tartós gyógy-eredmény.

alposphospor-savas (früdozész) az első standard-herm, makacs és idült tuberkulosnál, önfordított köbögös-nél, zühlo köbögös-nél, pre-ek-szövelim, rövid früzes-nél, ellyalástalosságot fordítva, állnyél, tuberkulos-örvödelim és fel-löbaldaltam, mely a Herzhöby Gyula egyén-örvödelim Becsben elöböltöt.